

Proclamația lui Ezechia cu privire la Paște

***Versetul cheie: „Ezechia a trimis în tot Israelul și Iuda și a scris scrisori și lui Efraim și Manase, ca să vină la casa DOMNULUI în Ierusalim, să sărbătorească Paștele DOMNULUI, Dumnezeului lui Israel”.
2 Cronici 30:1***

Scriptură selectată: 2 Cronici 30:1-27

Împăratul Ezechia și-a început domnia în Iuda la vârsta de douăzeci și cinci de ani. La începutul domniei sale, așa cum se afirmă în versetul cheie, el a invitat pe toți israeliții la Ierusalim pentru a sărbători Paștele, care fusese neglijat de multă vreme.

Dezordinea religioasă generală era atât de mare încât această sărbătoare anuală obligatorie nu fusese respectată în națiune conform instrucțiunilor Legii pentru o lungă perioadă de timp. Astfel, împăratul Ezechia a indicat că aceasta ar trebui reinstaurată, cu aranjamentele e e corespunzătoare efectuate în

ceea ce privește curățirea poporului. (2 Cronici 30:2-17). Astfel, conform Legii, israeliții au fost purificați pentru a putea sărbători în mod corespunzător. Exodul 12:15-20

„Apoi au sacrificat mielul de Paște în a paisprezecea zi a lunii a doua; preoții și leviții s-au rușinat, s-au sfințit și au adus jertfele arse în Casa DOMNULUI. Ei stăteau la locul lor, după obiceiul lor, conform legii lui Moise, omul lui Dumnezeu; preoții stropeau sângele pe care îl primeau din mâna leviților. Căci erau mulți în adunare care nu erau sfințiți; de aceea, leviții aveau sarcina de a ucide mielii de Paște pentru toți cei care nu erau curați, ca să-i sfințească pentru DOMNUL.” 2 Cronici 30:15-17

Aceste acțiuni generoase ale regelui Ezechia reflectă propria lui credință în Dumnezeu și dorința lui de a se asigura că ofrandele aduse erau abundente și plăcute Domnului. Levii și preoții au lăudat poporul pentru dorința lui de a-L căuta pe Domnul și de a participa la ospăț și la sacrificii (versetele 25-27). Această recunoaștere din partea liderilor religioși întărește și mai mult ideea de unitate și colaborare în închinare. Renașterea religiei adevărate inaugurată de Ezechia nu s-a încheiat odată cu Paștele. În plus, ea

a umplut poporul de zel pentru închinarea adevărată a Domnului, pentru a da cu generozitate pentru susținerea preoților și a leviților, ducând la o mișcare puternică împotriva oricărei forme de idolatrie în toată Iuda. 2 Cronici 31:1-6

Ca urmare, a avut loc o distrugere generală a idolilor din țară și o tăiere a înălțimilor, care fuseseră dedicate închinării desfrânate lui Baal. Rezultatul acestei întoarceri adecvate a poporului către Domnul le-a adus lor și regelui lor mari binecuvântări pământești, în armonie cu legământul lui Dumnezeu făcut cu acea națiune. Împăratul a devenit foarte bogat, la fel și poporul, astfel încât zeciuielile și ofrandele lor către Domnul nu numai că erau suficiente pentru întreținerea preoților și a leviților, ci depășeau cu mult această sumă, astfel încât a fost necesar să se construiască depozite pentru a primi surplusul. 2 Cronici 32:27-30

Temele pocăinței, restaurării și renașterii din această narațiune se regăsesc în întreaga Biblie și fac aluzie la binecuvântările pe care omenirea le va experimenta în timpul împărăției dreptății care va veni. Cât de recunoscători ar trebui să fim pentru lucrarea care va fi împlinită în „vremurile de restabilire a tuturor lucrurilor”, despre care

Dumnezeu a vorbit prin gura tuturor sfinților Săi
profeți, de la începutul lumii”. Faptele Apostolilor
3:19-25